

Op carrièreavontuur in tijden van crisis

Voor veel lezers van Het Financieel Dagblad was 2009 het jaar waarin hun ondernemersgeest uit de fles kwam

Van onze redacteuren
Amsterdam

Stiekem een recordbonus gehad of eindelijk die droombaan gekregen? We vroegen lezers naar hun 'carrière-moment van het jaar'. Over bonussen hoorden we niets en slechts een enkeling vond die droombaan. Het lijkt erop dat 2009 het jaar was om voor jezelf te beginnen.

Fouten maken mag
Linda Alblas van den Burg (42)

'Mijn definitie van een droombaan: retail, internationale omgeving, strategie, en een turn-around-opdracht. Hoewel in mijn nieuwe functie als managing director parfumerieën Centraal Europa al die ingrediënten besloten liggen, leek de droom aanvankelijk ver weg. Roemenië spant de kroon: een met dubbele cijfers teruglopende omzet, leeglopende winkelcentra, een regering die valt, het IMF dat de laatste tranche van de lening aan het land niet wil betalen. En vooral: een team dat een enorme omslag moet maken. Van een emotiegedreven familiebedrijf naar een zakelijke, multinationale cultuur. Het gaat met vallen en opstaan. De eerste paar maanden verbaasde ik me regelmatig over het feit dat dingen niet gebeuren terwijl we ze toch echt hebben afgesproken. Het cliché dat simpele dingen in Roemenië heel moeilijk zijn, lijkt waar. Langzaam maar zeker leer ik me aan te passen en het lokale team aan de hand mee te nemen.'

'Vervolgens verrast het Roemeense team me door een communistisch bouwval te verbouwen tot een prachtige winkel. Een paar keer ja zeggen tegen een voorstel en hun vertrouwen geven was voldoende. Ze tonen me het resultaat met gemengde gevoelens: trots over wat ze hebben neergezet, én angstig dat ik het niet goed zal vinden. Ik ben gerodert.'

'Maar het hoogtepunt is het moment waarop mijn Roemeense marketingmanager me toevertrouwt dat ik de eerste ben in haar leven die haar vertelt dat ze fouten mag maken. Dat je daar van kunt leren. Voor mij zijn simpele dingen in Roemenië niet langer moeilijk, maar vooral heel mooi.'

Emotionele achtbaan
Jan Brouwer (45)

'Twee jaar geleden verhuisde ik met mijn gezin naar Dubai. Ik ging eraan het werk als lokale liaison-engineer namens een groot Nederlandse ingenieursbureau waar ik voor werk. We maakten het ontwerp voor de brug naar een van de palmeilanden. Het was een hectische tijd, ik werkte er zonder agenda. Wat vandaag niet gedaan kon, werd morgen van je verwacht. Overmorgen was ver in de toekomst en volgende week bestond niet.'

'Die jaren waren als een achtbaan van gevoelens. Het voortdurend voortschrijdende inzicht van de klant was soms frustrerend. Met tussentijdse mijlpaaltjes ging ik samen met mijn colle-

Jan Brouwer besloot in 2009 de woestijn van Dubai achter zich te laten en terug te keren naar Nederland.

ga's op het einddoel af. Er waren periodes met dagen waarop ik niets anders deed dan slapen, eten en werken.'

'Eind 2008 kwam de kentering. Het tempo en de hectiek in de private sector namen af. Aanbestedingen werden uitgesteld. Lopende projecten gingen aanvankelijk gewoon door, maar ook daar kwam langzaam de klad in.'

'Na de zomer van 2009 evalueerden we mijn aanwezigheid in Dubai. We kwamen tot de conclusie dat het gewenst was dat ik terug zou keren naar Nederland. Er was een leidinggevende functie beschikbaar op de afdeling waar ik eerder werkte. Het leek mij een mooie plek om terug te keren.'

'Tien weken geleden zijn we als gezin terug verhuisd naar Nederland. Weer kwamen we in een achtbaan terecht. Leiding geven aan een afdeling die marktaandeel te winnen heeft, op zoek naar de juiste school voor onze dochter, het organiseren van de verhuizing en regelwerk met autoriteiten en verzekeringen, resocialiseren met je gezin. En wennen aan het klimaat.'

'Gelukkig kan ik dankzij de buitenlandervaring heel flexibel en open in dit soort situaties staan. Als ik geen overeenstemming kan vinden over de arbeidsvoorwaarden voor mijn huidige functie — die ik erg leuk en uitdagend vind — dan lig ik daar niet wakker van. Er zijn voldoende andere mooie functies binnen ons bedrijf.'

'Jaren geleden zou ik dit nog niet zo gezegd hebben, nu wel: carrière hangt niet aan functies of

salaris, het is jouw eigen route van persoonlijke vrijkijking.'

Opsplitsen in de crisis
Christian Slagter (24)

'De website waarvoor ik werk behoorde tot halverwege 2009 voor 50% toe aan een grote uitgeverij. Mijn directeur besloot echter om van de uitgeverij af te splitsen om weer op eigen benen te kunnen staan.'

'Een tijd van onzekerheid volgde. Na de afsplitsing kwam de opluchting. Maar daarmee waren de problemen niet voorbij: ik woon in Wijdenes, een dorp tussen Hoorn en Enkhuizen, terwijl het nieuwe kantoor in Arnhem werd gehuisvest. Een reistijd van dagelijks tweemaal tweeënhalve uur zag ik niet zitten en verhuizen was geen optie. De directeur pleitte ervoor dat ik in mijn eigen regio een kantoor zou zoeken. Dit is gelukt: ik zit nu een kwartier van mijn huis vandaan, terwijl ik voor de afsplitsing dagelijks anderhalf uur moest reizen naar Amsterdam.'

'De afsplitsing heeft ertoe geleid dat zowel het bedrijf als ikzelf meer vrijheid voor ondernemerschap hebben gekregen. Dankzij het eigen kantoor heb ik meer verantwoordelijkheid én minder reistijd. We zijn klaar voor 2010.'

Eenvoud boven alles
Paul Janse (37)

'Mijn moment van 2009 is dat ik deze zomer mijn handtekening zette onder een nieuw contract bij

een kleiner adviesbureau. Daar was ik blij mee. Ik hecht aan onafhankelijkheid en bewegingsvrijheid. Ik merkte dat dat niet goed paste bij de hiërarchie en de grootschalige manier waarop projecten werden uitgevoerd bij mijn vorige werkgever. Nu adviseer ik vooral partijen in de zorgsector die onder politieke druk staat om efficiënter en effectiever te werken. Ik werk in een meer zelfstandige rol en ben vol energie bezig om samen met mijn opdrachtgevers te onderzoeken waar de verbetermogelijkheden liggen. Vooral om het overzicht en de eenvoud terug te brengen.'

Positieve paranoia
Yolanda Buchel (47)

'Ondernemen. Zelf aan het roer staan. Zelf de mensen om me heen verzamelen en samen tot mooie projecten komen. Dat leek me fantastisch. Maar ja, die angst van financiële onzekerheid. Durf ik dat avontuur aan, midden in de crisis? "Maar natuurlijk kun je dat. Jij met jouw reputatie". Heel lief van mensen om me heen dat ze zo veel vertrouwen in me hebben. Dat gaf ook een enorm goed gevoel. En toch was dat angstige gevoel lastig tot zwijgen te brengen.'

'Op 1 september ben ik dan toch van de duikplank gedoken. Ik heb ontslag genomen en ben mijn eigen bedrijf Bont&Fier gestart. De naam omvat waar ik in geloof en waar ik voor sta: smaken verschillen, en laat dat vooral tot zijn recht komen in organisaties.'

'Samenwerken aan projecten in diverse samenstellingen van pro-

fessionals geeft zo veel energie, sprankeling en vernieuwing. Dat heb ik aan den lijve ondervonden in de afgelopen maanden en dat wordt vervolgd in 2010. Ik kijk er naar uit.'

'Ik ben op mijn plek. Ja, ik heb wel twee maanden met mijn buikpijn rondgelopen. En nog stuur ik mezelf regelmatig aan op positieve paranoia als het een dag wat stiller is. Wat gaat goed, wat zegt dat over mijn perspectief? Ja, het is buffelen, met twee pubers en een partner die ook ondernemer is. Maar wat een avontuur en intensiteit. Daar bouw ik graag een feestje op.'

Van kunst naar bedrijf
Sjoerd Wennekes (27)

'Voor mij is 2009 één groot carrière-moment geweest. In het najaar van 2008 ben ik samen met vier medestudenten van de kunstacademie het creatieve gamebedrijf Mono-banden begonnen.'

Na een veelbelovende start kwam het besef dat de zakelijke kant ook uiterst serieus genomen moest worden. Hoewel er tot dan toe niets was misgegaan, was het naïef te denken dat het zo eendeloos goed zou blijven gaan. Begin 2009 deed ik mee aan de FD-Career Challenge, waardoor het volgen van de Executive-MBA opleiding aan de Nyenrode Business Universiteit open mogelijk werd, ook financieel.'

'Hoewel ik niet als winnaar uit de bus kwam, belandde ik wel in de top 10 van de FD Career Challenge. Het bestuur van Nyenrode was van een aantal finalisten dusdanig onder de indruk dat zij een

aantal van hen een ruime studiebeurs aanboden. Ik was een van de gelukkigsten.'

'Het is een vreemde stap, van de kunstacademie naar Nyenrode. Maar de hoeveelheid kennis die ik daar opdoe en ook meteen kan toepassen binnen mijn bedrijf is van onschatbare waarde.'

'Op de kunstacademie word je getraind om vanuit jezelf en vanuit je gevoel en emotie te werken. Op Nyenrode word je een veel strakker wereld aangeboden, een wereld waar opeens termen als winstmaximalisatie, prijselasticiteit en productieprocessen heel gewoon zijn. Het is nu aan mij om een balans te vinden tussen die twee werelden. Ons bedrijf staat aan de vooravond van een aantal hele grote projecten die ons komend jaar op de kaart gaan zetten. Nal hoeft geen van de vijf vennoten er een bijbaan op na te houden. Voor mij is 2009 het jaar geweest dat ik van kunstenaar naar echte manager ben gegroeid.'

Zelf op jacht
Paul Binnekade (42)

'Headhunter. Een vak waar je inrolt. Soms zelfs per ongeluk. Je blijft hangen omdat je het leuk vindt een blijvende combinatie tussen klant en kandidaat te maken. Ik in ieder geval wel. Maar toen ik zes maanden bij de bureaunkant had gewerkt had ik het, eerlijk gezegd, wel een beetje gezien.'

'De insteek van sommige bureaus is op zijn minst oppervlakkig te noemen. Er is alleen interesse in de klant als er een rekening ge-

sturd kan worden. De meeste headhunters werken uitsluitend deal-gedreven en zijn vooral gericht op kortetermijngewin. Wat kwaliteit ook al weer is, wordt daarbij het liefst vergeten. Want dat werkt maar verstorend voor de verkoopcyclus. Kwaliteit is voldoende aan verwachtingen. Weet u nog?'

'Het begon te knagen. Maar met een corporate pet op is het niet zo ethisch om zelf te gaan hanten. Om die goede mensen van de concurrentie rechtstreeks te benaderen. Dat doen we niet, dat hoort niet, dat is niet onze corebusiness. Uiteindelijk wordt dat dan meestal aan een bureau gevraagd. Terwijl ik graag zelf op jacht ga naar die ene persoon voor die ene plek. Maar terugkeren naar die wereld van elkaar de knieën afzagen, vooral geld voor de baas verdienen en bij de klant in het voorbijgaan nog een paar cv's over de schutting gooien, leek me ook niet alles.'

'Opeens wist ik het: ik begin voor mezelf. Moeilijke tijden, jazer, maar als het nu lukt, dan lukt het straks ook. Met mijn eigen bedrijf kan ik trouw blijven aan mijn eigen normen.'

'Op 31 juli, formeel mijn laatste dag in dienst, was ik op vakantie in Frankrijk. Augustus ging op aan voorbereidingen en op 1 september had ik mijn eerste prospect aan de lijn. Inmiddels ben ik met een zeer uitdagende opdracht bezig waarvoor ik zowel in Azië als in Amerika mensen spreek. Whatever it takes — wat een geweldig gevoel.'

Liever geen baan
Carolien Hoogland (33)

'Het is begin 2009. Er zijn op dat moment weinig mensen zo vrij als ik in het vormgeven van hun werk: onderzoek op het gebied van duurzame ontwikkeling. En toch. Toch zag ik mensen om me heen, bezig met dingen die me meer overtuigden dan waar ik mijn energie in stak. Als ik de tijd had zou ik me bij ze aansluiten.'

'Een half jaar gaf ik mezelf om te voelen of ik dit echt wilde. Een paar mensen neem ik in vertrouwen over mijn droom. Hun reacties laaien van enthousiasme. Medio 2009 begin ik met brieven schrijven. Eerst naar mijn bazen, dan naar de spoorwegen, de verzekeraar, het energiebedrijf. Een biologische boer, winkel, restaurant. Mijn doel was: met minimale inspanningen in mijn basislevensbehoeften voorzien, en de rest van het jaar pro Deo werken voor mooie mensen die met mooie dingen bezig zijn.'

'Ik begin aan ruilprojecten. Het ontwerpen van een lesconcept voor basisschoolkinderen; het opzetten van een ontmoetingsplek voor mijn buurt; een onderzoek naar de afname van groene stroom; taallessen. Ze zijn zo waanzinnig gaaf, dat ik die projecten groot wil maken, dat het me niet meer kan schelen hoeveel tijd ik er in stop. Een van mijn beste vrienden is afgelopen weekend mijn huisgenoot geworden om me te helpen de kosten te drukken. Ik heb een heel jaar vrij om mij te wijden aan opdrachtgevers die de wereld een stukje mooier willen maken. Ik leef.'

Bekentenissen

Interactie
Henk Noort

'Hoe sta je er zelf in?' vroeg een vriend toen we vorige week op een feestje over mijn columns spraken. Een goede vraag. Het gedrag van zebra-vinken laat zich objectief duiden, maar bij je eigen soort is dat bijkans onmogelijk. Hoog tijd om kleur te bekennen. Mijn opvattingen worden

zoals bij alle m/v-experts door mijn sekse gekleurd. Aan de ene kant van het nature-nurturespectrum zitten de biologen en evolutiepsychologen, overwegend mannen, die het belang van hersenen en hormonen beklemtonen. Ertegenover de dames van de genderstudies die volhouden dat alles is aangeleerd. Dat mannen en vrouwen aan de polen zijn oververtegenwoordigd, komt mogelijk door dat vrouwen gevoeliger zijn voor omgevingsinvloeden en mannen meer affiniteit hebben met bovenpersoonlijke systemen.

Ik behoort tot de biosociale school, maar heb eerlijk gezegd weinig begrip voor wetenschappers die alles aan socialisatie toeschrijven. Als ze klagen dat van vrouwen prosociaal gedrag wordt verwacht, denk ik: trek je er gewoon niets van aan! Waarschijnlijk een typische mannen-

reactie, want minder gevoelig voor omgevingsverwachtingen begrijpen mannen niet waar ze zich druk om maken.

Ik voel me soms een witte raaf, want op discussiebijeenkomsten over diversiteit ben ik meestal de enige man. Ik hou van een stevig debat, maar geconfronteerd met karakterdoers als 'seksueel gefrustreerd', 'reactionair' en 'seksist' sta ik met de mond vol tanden. Mijn echtgenote kan er wel om lachen, maar mij gaat het niet in de koude kleren zitten.

Ik heb de laatste weken serieus overwogen de lier aan de wil-

Polariseren is verleidelijk, maar omdat we het met elkaar moeten roeien ook zinloos

gen te hangen, want met feministische onderbuikgevoelens valt niet te discussiëren en wederzijds respect is ver te zoeken. Over mannen mag je de vreselijkste dingen roepen. Yvon Jaspers stelt in De Wereld Draait Door rustig dat je 'mannen nooit kan vertrouwen'. Maar vrouwen hebben lange tenen. Wie bij hun kunne kanttekeningen durft te plaatsen, krijgt de volle laag.

Maar ik gooi de handdoek niet in de ring, er is nog veel werk te doen. Vrouwen zijn niet gebaat bij het mediaoffensief dat hen kritiekloos als De Eerste Sekse en de man als De Historische Minkukel neerzet. We kunnen hun posities pas verbeteren als we alle pijnpunten benoemen. Ook bij sekseverschillen heeft elk voordeel zijn nadeel. Zo verschaft hun prudentie vrouwen afhankelijk van de situatie soms een voorsprong of juist

een achterstand. Dat is geen seksisme, maar een nuttig inzicht dat hen helpt er profijt, geen hinder, van te ondervinden.

Ik pleit al jaren voor diversiteit 'across the board' en besef weer eens dat de weg erheen is geplaveid met onbegrip en irritaties. Polariseren is verleidelijk, maar omdat we het met elkaar moeten roeien ook zinloos. Diversiteit werkt alleen als we ons mannelijk of vrouwelijk perspectief niet tot norm verheffen, maar de krankzinnige mogelijkheid openhouden dat de andersdenkenden ook gelijk hebben. Tot dat ideaal is bereikt, schrijf ik ongehinderd door ondernemende reacties goedgegumst verder.

Veel werk, inspiratie, humor en bovenal liefde in 2010!

Henk Noort is psycholoog en zelfstandig onderzoeker. Reageren: noorth@planet.nl

ADVERTENTIE

UBS (Lux) Key Selection Sicav
Beleggingsvennootschap met Veranderlijk Kapitaal naar Luxemburgs recht
Maatschappelijke zetel: 33A Avenue J.F. Kennedy - B.P. 91, L-2010 Luxembourg
H.R. Luxembourg N° 8 88.580

UITNODIGING
De aandeelhouders worden uitgenodigd voor het bijwonen van

DE GEWONE ALGEMENE VERGADERING
die zal worden gehouden op de maatschappelijke zetel op 20 januari 2010 om 10.00 uur met de agenda als volgt:

1. Verslag van de activiteiten van de Raad op Bestuur en de Auditor.
2. Goedkeuring van de jaarrekeningen op 30 september 2009.
3. Besluit over de toekenning van de jaarresultaten.
4. Kwijting leden van de Raad van Bestuur en de Auditor.
5. Statutaire verkiezingen.
6. Mandaat van de Auditor.
7. Diversen.

Iedere aandeelhouder heeft het recht deel te nemen aan de jaarlijkse algemene vergadering. Hij kan zich laten vertegenwoordigen door een derde via een geschreven volmacht. Ieder aandeel geeft recht op één stem.

Om te kunnen deelnemen aan deze algemene vergadering moeten de aandeelhouders uiterlijk op 14 januari 2010 om 16.00 uur hun aandelen neerleggen bij de DepositoBank, UBS (Luxembourg) S.A., 33A Avenue J.F. Kennedy, L-1855 Luxembourg, of bij een andere agent-vertefenaar. De volmachten moeten eveneens uiterlijk op diezelfde datum bij de vennootschap aankomen.

De Raad van Bestuur